

ת"פ (ירושלים) 62929-11-22 - מדינת ישראל נ' ירון דוגה

ת"פ (ירושלים) 62929-11-22 - מדינת ישראל נ' ירון דוגהמחוזי ירושלים

ת"פ (ירושלים) 62929-11-22

מדינת ישראל

באמצעות רשות המיסים - אגף מע"מ יחידה משפטית ארצית

נ ג ד

ירון דוגה

בית המשפט המחוזי בירושלים

[08.08.2024]

כבוד השופטת חנה מרים לומפ

ע"י ב"כ עוה"ד שרון רגב, אלנה גיטקין, ועבד למבאשר

ע"י ב"כ עוה"ד דותן דניאל ואשר אוחיון

החלטה

לפני בקשה לעיון מחדש בהחלטה מיום 27.6.24, בגדרה נדחתה בקשת הנאשם לחזור בו מהודייתו בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר הטיעון אשר אליו הגיעו הצדדים בתום הליך גישור ממושך.

רקע

1. בתמצית ייאמר, כי כנגד הנאשם ורעייתו הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות מרמה והונאה. כשנתיים לאחר הגשת כתב האישום, ובתום הליך גישור שכלל שתי ישיבות ארוכות שנוהלו לפניי, הגיעו הנאשם ורעייתו, אשר יוצגו כל אחד בנפרד, להסדר טיעון עם המאשימה.

2. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי רעייתו של הנאשם תימחק מכתב האישום וכתב האישום כנגדה יבוטל. כתב האישום בעניינו של הנאשם תוקן, וביחס לעונשו הוסכם, בין היתר, כי המאשימה תעתור לעונש מאסר בפועל שלא יעלה על תקופה של 20 חודשים, בעוד שהנאשם יהא חופשי בטיעונו.

3. כחודשיים ממועד החתימה על הסדר הטיעון, לאחר שהמאשימה מילאה את התחייבותה ומחקה את רעייתו מכתב האישום, ובטרם נשמעו הטיעונים לעונש בעניינו, הגיש הנאשם בקשה לחזור בו מהודייתו ולבטל את הסדר הטיעון. לדבריו, הליך הגישור לווה בלחצים רבים וכבדים, בעיקר מצד רעייתו אשר לחצה עליו לחתום על הסדר הטיעון על מנת שכתב האישום כנגדה יבוטל. כמו כן, טען הנאשם שלא הבין את מהותם ומשמעותם של חלק מרכיבי הסדר הטיעון, הן ביחס לעונש המאסר בפועל שיוטל עליו, והן ביחס להליכים אזרחיים שימשיכו להתנהל בעניינו.

4. כמו כן, הנאשם צירף לבקשה את התייחסותו של עו"ד יונתן קיוול אשר ייצג אותו במסגרת הליך הגישור, ואשר מסר כי הנאשם פנה אליו מספר פעמים לאחר תום הליך הגישור על מנת שיגיש עבורו בקשה לחזרה מההודיה.
5. כאמור, ביום 27.6.24 נדחתה בקשתו של הנאשם לחזור בו מהודייתו בכתב האישום המתוקן. בהחלטה צוין, כי נקודת המוצא היא שנאשם לא יורשה לחזור בו מהודייתו אלא במקרים חריגים בלבד, כגון מקרים בהם נפל פגם ברצונו החופשי בעת מתן הודיה, אירע כשל חמור בייצוג המשפטי שניתן לו, או שהוא מביע רצון כן להביא לחשיפת האמת העובדתית - ונקבע שבעניינו של הנאשם אף לא אחד מן החריגים שהוכרו בפסיקה מתקיים. לתוצאה זו הגיע בית המשפט בעקבות ההתרשמות שהליך הגישור היה ארוך ומעמיק וכי הנאשם היה מעורב במהלכו, הפגין בקיאות בפרטים והבין את תוכן ההסדר, את משמעותו ואת השלכותיו. נוסף על כך, נקבע ששקילת מצבה המשפטית של רעייתו היא לגיטימית במסגרת הסיכונים והסיכויים אותם שקל הנאשם. כמו כן, נקבע שהתנהלותו הדיונית של הנאשם מלמדת כי בקשתו לחזור בו מהודייתו אינה נובעת מרצונו להוכיח את חפותו, אלא משיקולים טקטיים, הנוגעים לכך שכתב האישום כנגד רעייתו כבר בוטל, כך שעדיף מבחינתו המשך ניהול ההליך הפלילי בתקווה שכתוצאה מכך מצבו המשפטי ישתפר.
6. אשר להתייחסותו של עו"ד קיוול, הוער כי הוא לא ציין מתי הנאשם פנה אליו, לא הסביר מדוע הוא שינה את דעתו לאחר החתימה על הסדר הטיעון, ולא פירט מדוע לא נענה לבקשת לקוחו להגיש עבורו את הבקשה לחזרה מן ההודיה (ר' פסקה 38 להחלטה מיום 27.6.24).
7. ביום 18.7.24 טענו הצדדים לעונש. עובר לדיון בטיעונים לעונש, לא ביקש הנאשם להפנותו לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר, ובמקום זאת הגיש במעמד הדיון חוות דעת סוציאלית פרטית. דיון למתן גזר הדין נקבע ליום 22.9.24.
8. ביום 7.8.24 הגיש הנאשם את הבקשה דנן, במסגרתה מתבקש בית המשפט לעיין מחדש בהחלטתו לדחות את בקשת הנאשם לחזור בו מהודייתו. אל הבקשה צורפה התייחסות נוספת וחדשה של עו"ד קיוול, אשר לשיטתו ב"כ הנאשם מבהירה את התנהגותו של הנאשם במהלך הליכי הגישור ומטה את הכף לטובת קבלת בקשתו. עוד נטען, כי האינטרס הציבורי המכריע הוא שלא להרשיע אדם מבלי שניתן לו יומו להוכיח את חפותו, וכאשר קיים חשש כבד שהנאשם הודה בניגוד לאמונתו הכנה ובשל שיקולים זרים ואילוצים חיצוניים שמקורם בעמדת רעייתו ובלחצים שהפעילה עליו.
9. לחלופין, ביקש ב"כ הנאשם להורות על קבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו. זאת מאחר שלדבריו הנאשם אדם מבוגר ונורמטיבי, ועונש המאסר הממושך שהמאשימה עותרת להטלתו עלול להשפיע לרעה עליו ועל משפחתו בהיבטים שונים.

דין והכרעה

10. לאחר שעיינתי בבקשה ובהתייחסותו הנוספת של עו"ד קיוול, וללא צורך בשמיעת עמדת המאשימה, אני סבורה כי דין הבקשה להידחות.
11. בבקשה דנן, הנאשם למעשה חוזר על טענותיו אשר נטענו זה מכבר במסגרת בקשתו המקורית לחזרה מהודיה ובדין שהתקיים בעניינה, ואשר נדונו בהרחבה והוכרעו באופן מנומק ומפורט בהחלטה מיום 27.6.24.
12. בניגוד לטענת ב"כ הנאשם, אינני סבורה כי בהתייחסותו הנוספת של עו"ד קיוול יש כדי להטות את הכף לטובת קבלת הבקשה. ראשית, יצוין כי ככלל, על בקשה לעיון מחדש בהחלטה שנתן בית משפט להצביע על שינוי נסיבות או עובדות חדשות אשר מצדיקות את קבלת הבקשה, ולא לשמש פלטפורמה למקצה שיפורים ולהגשת הבהרה על הבהרה של מי שייצג את הנאשם בעבר.
13. שנית, ולגופו של עניין, אכן התייחסותו של עו"ד קיוול שצורפה לבקשה דנן מפורטת ובהירה יותר מקודמתה, אולם אין בה עובדות חדשות המצדיקות את הבקשה לעיון חוזר. עו"ד קיוול מסר, כי הנאשם פנה אליו מספר פעמים בשבועיים שלאחר מועד החתימה על הסדר הטיעון על מנת שיגיש בשמו בקשה לחזרה מהודיה. עוד מסר, כי הנאשם נימק זאת בכך שהוא לא ביצע את העבירות שהודה בהן ושהודייתו נמסרה בעקבות מערכת לחצים כבדה שהפעילה עליו רעייתו. לבסוף, צוין עו"ד קיוול כי הסנגוריה הציבורית הסכימה להגיש בשם הנאשם בקשה לחזרה מהודיה, אולם הוא העדיף לשכור את שירותיו של עורך דין פרטי. עם זאת, כך או אחרת, אף אם ניכרו בנאשם הרהורי חרטה במועד הסמוך יותר לחתימה על הסדר הטיעון, אין בכך כדי לשנות מהעובדה שבקשתו הוגשה לבית המשפט רק כחודשיים לאחר שהודה בכתב האישום המתוקן, ולאחר שכבר בוטל כתב האישום נגד רעייתו והוא ווידא שהתיק בעניינה נסגר. יודגש, כי גם בהתייחסות זו של עו"ד קיוול לא עולה, כי הנאשם לא הבין את הסדר הטיעון או את כתב האישום המתוקן, או שהיו לו טענות כלשהן על הייצוג שקיבל, או על אופן התנהלות הליך הגישור.
14. כאמור, יתר טענותיו של הנאשם בדבר הלחצים שהפעילה עליו רעייתו לחתום על הסדר הטיעון; היותו נסער לאורך הליך הגישור; ורצונו להוכיח את חפותו - נטענו והוכרעו זה מכבר בבקשתו המקורית של הנאשם שנדחתה, ואיני רואה צורך לשוב ולדון בהן.

15. אכן, מטרה מרכזית וחשובה ביותר של ההליך הפלילי היא לרדת לחקר האמת, ועל בית המשפט לוודא שנאשם לא יודה בעבירות שהוא סבור שלא ביצע, אך מתוך חששו מהעונש שיוטל עליו אם יורשע. לצד זאת, כפי שצוין בהחלטה מיום 27.6.24, בבקשה לחזרה מהודיה: "הדגש המרכזי [...] מושם בראש וראשונה על שאלת רצונו החופשי של הנאשם בשעת ההודיה, ומידת הבנתו את משמעות החלטתו. ברי כי ההליך הפלילי אינו 'תכנית כבקשתך' ואין לאפשר לנאשם לתעתע בבתי המשפט (ובתביעה); ועם זאת, יש מקום לבדוק כראוי את 'אותות האמת' של החזרה מהודיה, שמא יש בה ממש" ע"פ 10478/09 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה ט' (24.6.10).
16. אשר לבקשה החלופית של הנאשם להפנותו לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר, אני סבורה כי גם אותה יש לדחות. סדר הדברים המקובל הוא, כי לאחר מתן הכרעת הדין המרשיעה טוענים הצדדים לעניין בקשת נאשם להפנותו לקבלת תסקיר שירות מבחן לעונש. ככל שבית המשפט נעתר לבקשה, מכין שירות המבחן תסקיר אותו הוא מגיש סמוך לדיון הקבוע לטיעונים לעונש, על מנת שבמסגרת טיעוניהם יוכלו הצדדים להתייחס למתואר בו וכן להמלצות שירות המבחן.
17. בענייננו, הנאשם בחר שלא לבקש להפנותו לשירות המבחן במעמד מתן הכרעת הדין, וחלף זאת בחר להגיש במעמד הדיון בטיעונים לעונש חוות דעת סוציאלית פרטית ומסמכים שונים הקשורים בנסיבותיו האישיות, המשפחתיות והרפואיות. נוסף על כך, הנאשם לא דאג לכך שעורך חוות הדעת הסוציאלית הפרטית יתייצב להעיד בבית המשפט ולהיחקר בחקירה נגדית על ידי ב"כ המאשימה. משכך, המאשימה הדגישה שהיא מסכימה להגשת חוות הדעת הסוציאלית הפרטית אך לא לאמיתות תוכנה.
18. קשה להימנע מהתחושה כי פעם נוספת, הנאשם מכלכל את צעדיו בדיעבד וסבור כי כעת ייתכן שעדיפה מבחינתו פנייה לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר לעונש, הן כי כעת ייתכן שהוא סבור שלא די בחוות הדעת הסוציאלית הפרטית שהגיש לצורך התחשבות בנסיבותיו האישיות, והן כי נוכח העומס המוטל על שירות המבחן, שליחתו של הנאשם בנקודת הזמן הנוכחית לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר עשויה לדחות את מתן גזר הדין בעניינו בשבועות ואף בחודשים. יודגש, כי נסיבותיו של הנאשם פורטו בהרחבה מפי ב"כ עו"ד דניאלי, ודבריו נתמכו במסמכים רבים שהוגשו לבית המשפט, כך שהוצגה תמונה רחבה ומעמיקה בהקשר זה, וגם מטעם זה אין מקום בשלב כה מאוחר של ההליך, לאחר שמיעת הטיעונים לעונש וזמן קצר טרם מתן גזר הדין, להיעתר לבקשה.
- סוף דבר
19. לאור כל האמור לעיל, החלטתי לדחות את בקשת הנאשם לעיון חוזר בהחלטה מיום 27.6.24. המזכירות תשלח החלטתי זו לב"כ הצדדים.
- ניתנה היום, ד' אב תשפ"ד, 08 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.